

Se Voi Tapahtua Täälläkin

FASCISMIN valtaanpääsyn mahdollisuudesta tässä maassa on puhuttu ja kirjoitettu paljon. Yhdet ovat ottaneet siihen nähdessä kielteisen ja toiset myönteisen kannan, kuten on tavallista yleensä kaikkiin kysymyksiin nähden, mutta mitään ehdottoman pätevää ei kuitenkaan ole kummaltakaan puolelta voitu sanoa. Myönteiseltä puolelta on kylläkin osoitettu kokolailla päteviä esimerkkejä siitä, että meillä on jo otettu useita askeleita fascismin kohden, vaikkakin se on tapahtunut kansainvaltaisuuden ja yleisen hyvinvoinnin turvaamisen nimessä.

Ennenkuin kajoamme lähemmin tässä maassa oleviin ilmeisiin fascismin edellytyksiin lähemmin, luomme silmäyksen Saksaan, nähdäksemme minkäläisten ehtojen alaisena fascismi nousi siellä valtaan. Ennen Hitlerin valtaan nousua oli työttömien lukumäärä Saksassa suhteellisesti yhtä suuri kuin se on nykyisin tässä maassakin. Pienten liikkeiden ja farmien omistajat olivat perikadon partaalla; oikeastaan näytti siltä että he tulevat katoamaan näytämöltä. Ammattitaidottomien tilapäisiä töitä suorittavien työläisten palkat olivat niin alhaiset, etteivät he tahtoneet tulla niillä toimeen silloinkaan kun saivat tehdä työtä, joten heidänkin oli tuon tuostakin turvauduttava hätäavustukseen.

Syyn tästä kaikesta säilyttivät natsit juutalaisten niskoille, joten oli luonnollista että he saivat kaikkien edellämäinnittujen alusten kannatuksen. Ihmiset, jotka ovat menettäneet kaiken toivonsa vallitsevan järjestelmän puitteissa korjata olosuhteitaan, odottavat muutosta ja ovat valmiita tukemaan mitä liikettä hyvänsä, jonka ohjelmaan sisältyy perusteellisten muutosten aikaansaamiseen viittaavia lauseita. Kun nykyisyys on toivoton, niin ihmisillä on taipumus odottaa seuraavalta ajanjaksolta aivan mahdollottomia, eivätkä he silloin lainaa mitään huomiota mahdollisuuksille. Muutoksia on saatava aikaan, tästä se ei ainakaan voi luonnolliseksi tulla, sanovat ne jotka ovat hukummisillaan pohjasakkaan.

Natsit lupasivat uudistuksia ja saivat myös

niitä odottavan kansanaineksen kannatuksen, joka nosti Hitlerin valtaan.

Tässä maassa sanotaan olevan enemmän kuin 20 miljoonaa henkilöä, joiden toimeentulo riippuu hätäaputoista tai suoranaisestä avustuksesta. Tämä on myös sellaista ainesta, joka odottaa muutoksia. Se on ainesta joka ei välitä paljoakaan enää siitä, tulevatko muutokset tapahtumaan kansanvaltaisen hallituksen puitteissa tai ei, se odottaa niitä vain tapahtuviksi. Tämä avustuksesta riippuvainen joukko odottaa uudistuksia tapahtuvan, mutta se ei halua osallistua niiden aikaansaamiseen muutoin kuin myötätuntonsa osoituksen kautta ja vaaliuurnalla. Näinollen se ilmeisesti odottaa jonkun suuren johtajan ilmestymistä, jonka se olettaa tulevan korjaamaan olosuhteitaan uudistetun ja paremmin hoidetun kapitalistisen järjestelmän puitteissa.

Edellisten kanssa mielipiteiltään samanlaisia ovat myös tilapäis- ja sesonkitöitä tekevät ammatittomat työläiset, joiden asema ei suinkaan ole sen parempi kuin avustuksesta riippuvaisentakaan; oikeastaan suuri osa heistä joutuu aina silloin tällöin turvautumaan avustukseenkin. Näiden työläisten alhaiset palkat ja entisestään paljon kiihdytetty työnopeus ovat tehneet heidän asemansa niin tukalaksi, etteivät he tunne vähälstäkään myötätuntoa vallitsevien olosuhteiden säilyttämiseen nähden. Tämä on sellaista koiran elämää, jota ei oikeastaan kannattaisi elää, sanovat he. Lisäten: Me vaadimme uudistuksia siitä huolimatta vaikka ne johtaisivat fascismiin, pahemmaksi se ei ainakaan tästä voi tulla.

Tämä osa ikäänkuin uhmaa uudistuksien kautta kunnallisissa töissä olevia työläisiä ja puolammattilaisia, joiden palkat ovat heidän palkkoihinsa verraten ruhtinaalliset. Ja tosi onkin että palkkojen eroavaisuus on niin suuri, että se on muodostanut puolammattilaisista, jotka ovat kyyenneet pitämään palkkatasoaan ylhäällä osittaisen järjestyneisyydensä ja taitoisuudensa perusteella, ja kunnallisissa töissä olevista työläisistä ikäänkuin erikoisen kastin, joka on eristäytynyt mahdollisimman kauaksi työttömistä ja tilapäisissä töissä olevista työläisistä.

Tässä seikassa muuten ei ole mitään ihmettelemistäkään, jos vaan muistamme sen että kunkin ihmisryhmän taloudellinen asema johtaa heidät ajattelemaan vissillä tavalla. Mutta samalla on myös muistettava se, että nämä työläiset ajattelevat myöskin eri tavalla kun tulee kysymykseen nykyisen järjestelmän säilyttäminen ja uudistuksien lupajiin suhtautuminen.

Edellisten lisäksi meillä on vielä suurilukuisen joukko farmareita, jotka ovat tyytymättömiä vallitseviin olosuhteisiin. Ne, jotka ovat jo maansa menettäneet, eivät näe mitään mahdollisuutta enää tämän järjestelmän vallitessa menetyksiensä takaisin saamiseen, joten heidänkin toiveensa lepää vain sen kauniin tulevaisuuden päällä jonka jokin "uudistuksia" edustava liike heille lupaa.

Samaa voitane sanoa myös niistä pienfarmareista, jotka vielä toistaiseksi ovat tavalla tai toisella onnistuneet säilyttämään kontunsa nimissään, sillä tulevaisuus näyttää heillekin synkältä.

Yhdysvalloissa on myöskin paljon niitä, jotka myöntävät tilanteen olevan vakavan ja nykyisen järjestelmän kykenemättömän saamaan korjauksia aikaan, mutta tulevat käymään päättäväistä taistelua fascismin vastaan. Osa tästä aineksesta parhallaan työskentelee yhteisrintaman muodostamiseksi fascismin valtaannousua vastaan. Siitä, mihin tämä liike tulee päättymään, oletamme tulevamme saamaan läheisessä tulevaisuudessa Ranskasta päteviä esimerkkejä, joten emme kajoa siihen erittäin paljon tämän kirjoituksen yhteydessä. Todennäköiseltä kuitenkin näyttää että kysymyksessä olevan yhteisrintaman muodostaminen tulee Yhdysvalloissa olemaan yhtä paljon hajoittava kuin kokoavakin, joten sillä ei tullene olemaan mitään suurempaa merkitystä sodan enempää kuin fascisminkaan ehkäisemisessä.

Kuninka suuri niiden lukumäärä on jotka uudistuksia odottavat ja ovat valmiita kannattamaan sitä puoluetta tai ryhmää, joka heille enimmänsä tarjoaa, sitä on vaikea arvioida. Mutta joka tapauksessa näyttää siltä, että hyvin laadittu ja uudistuksilla väritetty ohjelma tulisi saamaan useita kymmeniä miljoonia kannattajia puolelleen minä päivänä hyvänsä. Ja siitä saamme olla myös varmoja, että tämä seikka on jo otettu huomioon, joten ei ole mitään ihmettelemistä vaikka tämän vuoden kuluessa

tulisi esiin uudistuksilla täytetty ohjelma jonkun puolueen taholta, joka sitten läheisessä tulevaisuudessa tulisi johtamaan täydelliseen fascismiin. Sen esiintulo on kiertämätön ja vain muutaman vuoden kysymys, sillä vallitseva tilanne näyttää pakosta johtavan siihen.

Katselipa vallitsevaa taloudellista tilannetta ja poliittista vehkeilyä miltä puolen tahansa, niin kaikki merkit viittaavat siihen, että me täällä Yhdysvalloissa olemme aivan samanlaisen uudistuksen aatossa kuin Saksan työläiset olivat ennen Hitlerin valtaannousua. Me odotamme uudistuksia ja me tulemme niitä myös saamaan. Palkkatyöläisten ei niistä kuitenkaan sovi odottaa mitään huojennusta itselleen tulevan, jollemme sellaisina pidä kaikkien ihmis- oikeuksiemme menettämistä ja ilmeisen väkivaltaisuuden alaisiksi kaikissa edistysmielisissä pyrkimyksissämme joutumista.

Edessämme on siis vakavat vaiheet, joiden suhteen meidän ei sopisi ummistaa silmiämme. Toistaiseksi eivät Yhdysvaltain palkkatyöläiset ole tälle seikalle kuitenkaan lainanneet ansaittua huomiota ja se laiminlyönti voi sille tulla läheisessä tulevaisuudessa kohtalokkaaksi kokemukseksi siitä, mitä fascisml todellisuudessa ja kaikkein räikeimmässä muodossaan on.

Mutta oli se mitä tahansa, niin tällä kertaa emme voi kuitenkaan sanoa mitään muuta kuin sen, että se voi tapahtua täälläkin aivan yhtä hyvin kuin se on jo tapahtunut monissa muissakin maissa.

Mikäli fascismin valtaannousun ehkäisemisen otamme huomioon, niin täytyy myöntää ettei meillä ole mitään järjestettyä voimaa, jonka kautta se olisi toteutettavissa. Ihmisistä, joiden taloudelliset edut ovat ristiriitaiset, kokoonpantu puolue tai liitto on siihen kykenemätön. Sen suorittamiseen kykeneisi vain yksinomaan palkkatyöväenluokka, jos se olisi kyllin tehoisasti järjestynyt. Edellä olemme jo kuitenkin nähneet että senkin keskuudessa on olemassa — järjestyneisyydestä puhumattakaan — vakavaa erimielisyyttä fascismin nähden, joka tavallaan tasoittaa sille tietä. Näinollen kysymyksen ratkaiseminen näyttää riippuvan kokonaan siitä, näkevätkö tämän maan tuotanto- ja jakolaitoksien omistajat sen itselleen edulliseksi tai ei. Jolleivät, niin siinä tapauksessa ne eivät luonnollisestikaan tule fascismin vallan satulaan nostamaan, mutta päinvastaisessa tapauksessa

he tulevat sen tekemään ilman mitään huomattavampaa vastusta.

Tämä saattaa ilahduttaa niitä, jotka odottavat uudistuksia, välittämättä siitä miltä taholta niitä luvataan ja minkä luontolsia ne tulevat olemaan. Mutta samalla oletamme sen myös

synnyttävän kammoa niissä, jotka käsittävät mitä faselismimaiset uudistukset tulevat palkkatyöläisille merkitsemään, ja kannustavan heitä toimimaan siihen suuntaan etteivät uudistukset tulisi lisäämään heidän kärsimyksiään, vaan lieventämään niitä.

KULEJA

Kirj. Arthur Lundqvist.

*Kuleja raa'an harmaat rääsyt yllään,
aurinko, joka polttaa paljaita päitä,
kirsikankukkia, jotka putoavat kyyryisten selkien ylle,
ja tyhjen riisimaljojen rukous taivaalle.*

*Kukaan ei ongi taivaankirkkaista lammikoista,
kukaan ei näe silkinvälkettä joen värisevällä iholla,
kukaan ei iloitse riikinkukon helisevästä naurusta,
joka soi sypressimetsässä.*

*Joet tulvivat, riisisato turmeltu.
Puute. Kärsimys. Kapina.
Kuularuisku suipentaa suutaan, valmiina kuolinsuudelmiin.
Lyyjysiemen täyttää nopeasti ja vaimentaa nälän ikuisiksi ajoiksi.*

*Kaatuneitten yllä kuihtuu kumouslippu
ja kuularuisku nauraa utta aasialaista naurua.
Kuuma tuuli kuivaa veren katukiviltä
ja kirsikankukat satavat lumena raa'anharmaiden kulien ylle,
surullisesti, hiljaa.*

*Alaston maa, tyhjät maljat.
Itkevä huilu.
Kulit keinuttavat päitään eivätkä ymmärrä
utta aasialaista naurua.*

*Ei se ole bolshevistinen lentolehtinen
eikä punainen agitaattori,
joka kuiskaa vallankumousparolleja
näiden kulien korviin:
se on iltatuuli, autioilta riisipelloilta tuleva,
ja kirsikankukkalumi, joka sataa hiljaa
tyhjiin riisimaljoihin.*

Suom. Eino Savu.